

SEKVENCES

Iedalās pēc sekvojām pazīmēm:

- 1) Diatoniskās vai hromatiskās (tonālas vai modulējošas. Skat. iepriekšējo teorijas tēmu)
- 2) sekvences veida – melodiskā, harmoniskā, melodiski-harmoniskā
- 3) sekvences posmu skaita – divu, triju, četru u.t.t. posmu sekvenca. Divi posmi ir sekvences minimālais apjoms. Ja ir pārāk daudz sekvences posmu, tas vairs "nav labs stils"
- 4) sekvences virziena – augšupejoša vai lejupejoša. Augšupejoša sekvenca parasti rada lielāku trauksmi, dramatisma pieaugumu, bieži izmanto kulminācijas posmos. Lejupejoša – rada pretēju efektu, atslābums, izdzišana, nomierināšanās.
- 5) intervāla soja. Tas var būt nemainīgs, piemēram, pa m3, vai arī mainīgs, piemēram, m3, l2, l3 u.t.t.
- 6) Tieša vai netieša tematisma atkārtojuma. Transponējoša sekvenca visbiežāk ir tieša sekvence.

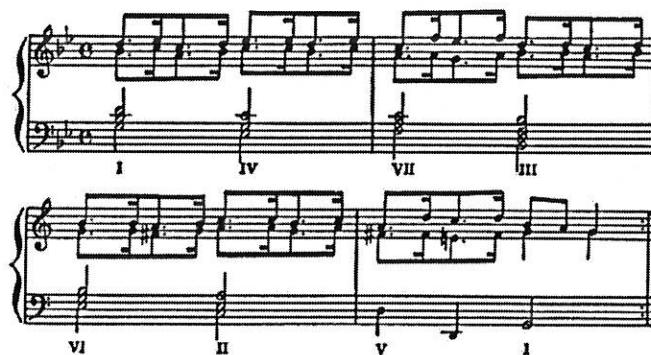
Sekvencēm ir liela nozīme mūzikas attīstībā un arī komponistu stila pazīmu veidošanā.

Piemēram:

Baroka "zelta sekvence" (G.F.Hendēja vai A.Vivaldi mūzikā). Diatoniska lejupejoša sekvence, kuras motīvs veidojas no diviem akordiem, kas atrodas kvartu-kvintu attiecībās. Sekvencē tiek izmantotas visas tonalitātes pakāpes.

V – I – IV – VII – III – VI – II – V vai I -IV -VII-III – VI -II – V- I

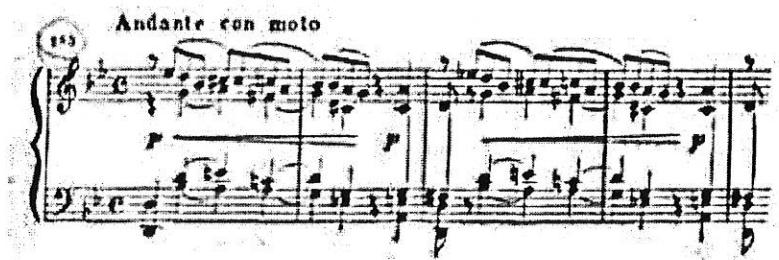
G.F. Hendelis Pasakalja g-moll

Šāda tipa sekvences sastopamas arī džeza mūzikā un populārajā mūzikā, piemēram,

A musical score for piano (two staves) and cello. The title is 'Музыка из к/ф "Шербургские зонтики"' and the composer is M. Ляпин. The score shows a melodic sequence starting on the piano's D string (D major), moving to A major, then E major, back to A major, then D major, G major, C major, and finally E major. The cello part provides harmonic support.

Tatjanas sekvence no P.Čaikovska operas "Jevgenijs Onegins"

R. Vāgnera "bezgalīgās sekvences" operās "Valkīras" un "Tristāns un Izolde"

Brüder tema